

PROFESÖR DR. MARCEL GYSIN

Profesör Dr.Marcel Gysin 10 kasım 1974 tarihinde 84 yaşında Cenevre'de ebediyete intikal etti.

Türkiye'de birçok öğrencisi ve dostu olan hocamızın ayrıca yurdumuza karşı büyük bir sevgisi vardı. 1938 yılında öğrencisiyken, Divriği Demir Madeni bulunmuş ve kendisi bu yatağı etüt etmek için M.T.A. tarafından davet edilmişti. İşi bitip İsviçre'ye döndüğü zaman o kadar heyecanlıydı ki, memleketimizi, köylülerimizin gösterdiği misafirperverliği ve bilhassa M.T.A.nın arazi çalışmaları esnasında sağladığı kolaylık ve imkânları, genel olarak organizasyonunu bir konferansta veciz bir dille anlatmıştı.

Biz, Türk öğrencilerine de özel bir itina gösterirdi. Sempatisini belli etmez, müsamaha nedir bilmez, çok para aldığımızdan yakınıyor, fakat hepimizin sosyal durumu ve hastalıklarımızla ilgilenirdi.

Bütün öğrencilik ve doktorantlığım sırasında bir kere dahi derse gelmediği vaki değildi.

Profesör Gysin iyi bir hoca ve üstün bir pedagoğdu. Bir gün kristalografik hesap için triklinik kristal verdi ve «parametrelerini bul» dedi, uzun goniometre ölçülerinden sonra bir hafta sferik trigonometri formülleri ve stereografik projeksiyon çizimleri ile helak oldum ve neticeyi verdim, «iyi» dedi, fakat bir de başka tip goniometrede dene deyince isyan ettim. Gayet sakin bana şu cevabı verdi: «Bir gün belki memleketinde üniversiyete intisap edersin, böyle olmasını da arzularım, onun için her şeyi görmen lâzım» dedi ve nitekim öyle de oldu.

Kendisi gayet iyi bir aile reisiydi, eşine çok düşküdü, fırsat düştükçe kendisini İsviçre'de ziyaret ederdim. Yegâne eğlencesi kayak ve dağcılıktı ve bu işi eşiyile birlikte 80 yaşına kadar devam ettirdi. Eşinin vefatından çok müteessir olmuştu, hiç kimsesi yoktu, kendisini İstanbul'da bir ay geçirmeye davet ettim ve haziran 1974 sonlarında geldi, Batı Anadolu'da otomobille uzunca bir geziye çıktık. Turistik, arkeolojik ve meslekle ilgili yerleri gezdik ve gördüm ki, dünya ile pek ilgisi kalmamış, muttasıl eşinden gözyaşları ile bahsediyordu. İstanbul'dan İsviçre'ye döndükten birkaç ay sonra da arzuladığı ebediyete kavuştu.

Her şeyden önce iyi bir insan, ders konusu dışında, müsamahakâr ve şefkatli bir hoca, bizleri yetiştirmekte icabında asistan gibi de yardımcı olan hocamıza çok şey borçluyuz. Burada hatırasını anarken, Türkiye'de öğrencisi olan bütün arkadaşlarımın da hissiyatlarına tercüman olduğumu sanırım. Huzur içinde yatsın.

Prof. Dr. Galib SAĞIROĞLU